

Evropský bronz pro české Piráty

V letošním roce slaví loďní třída Pirát 75 let své existence. Mistrovství Evropy bylo po 14 letech svěřeno České republice a pořadatelství se opět ujal jachetní klub Černá v Pošumaví. Závodu se zúčastnilo celkem padesát posádek z Německa, Rakouska, Švýcarska, Turecka, Nového Zélandu, Maďarska a České republiky. Od začátku bylo jasné, že se o svá práva jasně hlásí německé posádky, které získaly všechny medaile z ME, jež se dosud udělily. Povětrnostní podmínky našťástí ukázaly svou lepší tvář, od začátku závodu až do jeho konce na Lipně svítilo sluníčko, byly přijatelné teploty a každý den foukal na srpen solidní SV vítr o síle 3–7 m/s. Odjelo se celkem deset regulérních rozjížděk pod taktovkou rozhodcovského týmu vedeného Martinem Souškem. Od první rozjížděky se v popředí pohybovala kromě německých posádek ještě švýcarská a k potěšení pořadatele i tři nejlepší české posádky. Po páté rozjížděce dokonce vedla k překvapení všech česká posádka bratrů Sivých, následována švýcarskou posádkou. Německý tlak na medaile se stupňoval až do poslední rozjížděky, vše nakonec vyřešila bodová matematika, česká posádka bratrů Sivých udržela i přes nevydařenou poslední rozjížděku bronzovou příčku na shodu se čtvrtou a bod před pátou lodí. Bronzové medaile pro Českou republiku lze považovat za veliký úspěch v této třídě, umocněný i tím, že vznikl na lipenském jezeře. ▲

Rekord přes severní Atlantik

Před pár měsíci kraloval na Atlantiku Francis Joyon, který jednoznačně smetl dosavadní transatlantický rekord. Nyní se o něco podobného pokusil i Marc Guillemot na jednotrupé lodi IMOCA 60 Safran. Trať z New Yorku k Point Lizard zvládl za 8 dnů, 5 hodin, 20 minut a 20 sekund. Tím stáhnul původní rekord Alexe Thomsona o téměř 16 hodin. Poté, co byl Marc donucen odstoupit z posledního ročníku Vendée Globe, nyní hlásí návrat ve velkém stylu. ▲

Mistrovství světa 29er

Ve dnech 28. 7.–2. 8. 2013 probíhalo MS loďní třídy 29er. Tohoto závodu se poprvé účastnila i posádka z ČR – Lukáš a Matyáš Cejnarovi (CZE 1662). Celkově závodilo 213 posádek z celého světa. Závod byl dobře zorganizován, jezdilo se současně na čtyřech okruzích. Tři dny byly kvalifikační a tři dny finálové rozjížděky. Během závodu se vystřídalo veškeré počasí, slunce, bouřky, směr větru se často měnil, takže nebyla nouze o velice střídavé výsledky. České posádce se podařilo postoupit do stříbrné skupiny, což s ohledem na to, že to byl celkově teprve třetí závod těchto závodníků v LT 29er, je možné hodnotit jako úspěch. Celkové umístění 102 z 213 lodí. ▲

Mistrovství Evropy Melges24

Po dvaceti letech existence prochází třída Melges24 jistou obrodou. Její součástí je i myšlenka, aby tato bezesporu největší víceosádková one design třída závodila na tradičních jachtařských lokalitách.

Po loňském mistrovství světa na Gardě tak letošní vrchol v Evropě zavítá do holandského Medembliku, místa tradičně spojovaného se světovým pohárem OH tříd. ICZ/Rodop, který byl letos opět jedním týmem dvou lodí, před sezonou lehce omladil. Na samotné mistrovství Evropy se z časových důvodů nakonec připravovala pouze loď Zdenka Jirkovce ICZ s novým bowmanem Martinem Rozsypalem, trimerem Ondrou Bobkem, taktikem Pavlem Bobkem a Martinem Trčkou na kormidle.

Laťku ve výsledcích před svým odchodem do Melges20 bezesporu nastavil tým Aloha Jana Kuchaře hodně vysoko (4. na ME 2011). Naštěstí však kontinuita v know-how byla zachována, jelikož oba kormidelníci (ICZ – Martin Trčka a Rodop – Petr Fiala) v předchozích letech v týmu Aloha působili.

Na start se postavilo 70 lodí z 18 zemí. V prvních dvou dnech závodu tradičně větrný Medemblik přidal k větru o 20 uzlech svou velmi nesnadnou vlnu, což pravděpodobně smazalo hlavní výhodu italských týmů, které jsou na silný vítr zvyklé, ovšem především na rovné hladině Gardy. Dojezdy 20, 5 a 3 už v prvním dnu naznačovaly, že cíl dojet určitě do desítky a pokud možno do top 5 bude splnitelný. Zapotřebí byla pouze vyrovnanost výsledků. Dojezdy 5 a 13 ve druhém dnu to pouze potvrdily. V dalších dnech ovšem předpověď slibovala velmi slabý vítr, který je v tak velkém poli samozřejmě velmi nevyzpytatelný. Rychlostní výhoda, kterou ICZ na většinu pole v silném větru mělo, nemusela být sama o sobě dostatečná, ba co víc, nikdo v podstatě nevěděl, jak na tom rychlostně v takových podmínkách tým bude, protože všechny přípravné závody se odehrály na Gardě, kde, jak všichni vědí, fouká. Slabý vítr přinesl třetí den výkony českého týmu, jež byly šokem především pro

favority závodu. Dojezdy 6, 3 a 1, které mohly být i lepší, a naopak občasné totální výpadky ostatních lodí z nejlepší pětky přinesly nejen hodnocení „loď dne“, ale především posun na druhou příčku v průběžném pořadí. Čtvrtý den měl ovšem být o dost nervóznější. Po skvělém úvodu a dalším 3. místě v rozjíždce přišla téměř pohroma. Velmi špatný start, neuvěřitelný comeback na první bóji a následný totální zkrat znamenaly další škrtačku, přiblížení ostatních soupeřů a potřebu restartu týmu. Návrat k jednoduchosti naštěstí zajistil po opět ne moc dobrém startu solidní dojezd kolem desítky. Poslední rozjíždka se stala ovšem pohromou pro jiné dva velké favority závodu. Jindy perfektní Altea a Goigí v ní vypadly ze závodu o medaile. Švýcarský tým BlueMoon s Flaviem Faviniem na kromidle si v ní dalším vítězstvím ovšem zajistil titul mistra Evropy pro rok 2013. Pro bývalé mistry světa jistě vzruha před nepříliš vzdáleným mistrovstvím světa.

Na poslední den zbyla podle vypsání už pouze jedna rozjíždka. I přes poslední pokus o start se necelé 2 minuty před limitem díky nestabilitě větru poslední rozjíždka letošního mistrovství Evropy Melges24 neodjela a výsledky z předchozího dne zůstaly nezměněné. Tým ICZ tak vybojoval historicky první medaili z vrcholné akce této královny One Designu. <http://melges24.com> ▲

Tři sestry sailing team šokoval italské mistry

Nejlepší český jachtařský tým na Mezinárodním mistrovství Itálie v ORCi námořním jachtingu, který se konal v Ravenně od 23. do 27. července 2013, porazil téměř kompletní italskou špičku včetně úřadujících mistrů světa a v konkurenci 40 lodí obsadil fantastické druhé místo!

Zde je reportáž člena a spolujeditele týmu Tomáše Magora Doležala: Na italské mistrovství jsme pohlíželi trochu jako na revanš po mistrovství světa, kdy nám umístění na pódiu de facto zhatila offshorová rozjíždka takřka v bezvětrí. Ve formátu italského šampionátu takové vícedenní závody chybějí, i tento byl naplánován na osm „krátkých“ up-and-downů ve čtyřech dnech. Odveta se však docela nekonala, neboť přestože nás handicap řadí do B skupiny menších lodí, rozhodnutí italské jury nás (ještě spolu s naším věčným rivalem Morgan IV) poslalo podle délky lodě do A skupiny velkých a převážně rychlých speciálů, včetně dvou obávaných TP52. Nu což, řekli jsme si, alespoň se bez velkých ambicí popasujeme s velikány...

Po celý šampionát foukala slabá termika (7–10 uzlů), naskakující až po 13. hodině. Přesto byly rozjíždky velmi dlouhé – od startu po návětrnou bójku kolem 2 nm – a jela se tři kola! V takovém větru každá rozjíždka trvala v pekelném vedru kolem dvou hodin i déle. V prvním závodě jsme si zvykali na rychlost větších lodí, které nás zakrývaly. Přesto jsme závod nezajeli špatně. Druhá rozjíždka byla v polovině zrušena pro bezvětrí. Výsledek v cíli – 11. místo – nás naplnil mírným optimismem do věcí příštích...

Druhý závodní den se podařilo odjet dvě rozjíždky, v té druhé se nám dařilo skvěle, bohužel na poslední zadák, kdy už byly velké lodě v cíli, vítr skoro ustal a malé lodě včetně nás velmi ztratily. Avšak už po cestě do maríny jsme zjistili, že první závod jsme byli

druzí! Z druhé rozjíždky toho dne bylo nakonec 8. místo. Už to byl důvod k oslavě! A co více, když jsme se na večeri dozvěděli, že celkové první závod byl přepočítán a my skončili pátí, celkově po dvou dnech čtvrtí!

I třetí den jsme odjeli dva závody s pěknými výsledky 5. a 3. Před poslední rozjíždkou to po škrtní jednoho výsledku ve velmi vyrovnaném poli znamenalo 4. místo se ztrátou pouhých dvou bodů na druhé pořadí. V šesté a poslední rozjíždce se tedy jelo o hodně. V napjaté atmosféře a vyčerpávajících soubojích hlavně s Morganem IV jsme úspěšně dosáhli cíle, jak bude asi vypadat pořadí? Jakmile byly spočteny výsledky, vypuklo na jachtě Three Sisters nespoutané veselí – rozjíždku jsme vyhráli a celkově se Tři sestry sailing team stal vicemistrem Itálie pro rok 2013! Vítězem se stala jachta Athiris, třetí skončila Blue Sky (obě Grand Soleil 43B).

Náš úspěch je o to cennější, že přepočtené časy vždy byly velmi těsné (např. v dvouhodinovém závodě činil rozdíl mezi prvními šesti loděmi pouhých 36 vteřin!), což svědčí nejen o dovednostech kapitána Milana Hájka, taktika Petra Fialy a trimera Adama Plhoně, ale především o týmovém a vyzrálém výkonu celé posádky. Navíc jsme ve slabém větru dokázali porazit většinu světové špičky skupiny velkých jachet, včetně aktuálních mistrů světa Hurakane na TP52. Česko-brazílsko-italská posádka Bohemia Expres dokončila regatu na 12. místě. ▲

